

Abstrakt práce

Cieľom tejto diplomovej práce je analýza básní piatich autorov (Shi Guanghua, bratia Songovci, Daxian, Cheqianzi a Wang Jiaxin) aktívnych v 80. a 90. rokoch minulého storočia, ktorí rôznymi spôsobmi experimentujú so zapojením domácej tradície do vlastnej, po formálnej stránke bytostne modernej poézie. Na základe tejto analýzy sa pokúšame identifikovať spôsoby, akými sa moderní básnici s touto tradíciou vyrovnávajú a zväžiť, v akom zmysle sa jedná o návrat k tradícii. Východiskom je pre nás pojem neoklasicizmus (xingudianzhuyi), ktorý sformuloval Chen Zhongyi (ide o marginálnu kategóriu mimo literárno-kritického mainstreamu) a vo svojom nepublikovanom referáte rozvinula Olga Lomová. Kompilačná časť práce pozostáva zo stručného zhrnutia charakteristík tradičnej poézie v prvej kapitole, uvedenia do literárno-historického kontextu z hľadiska vzťahu k tradícii v druhej kapitole a z tretej kapitoly, kde podrobnejšie predstavíme koncepciu neoklasicizmu a jednotlivých autorov. Jadrom práce je druhá, analytická časť, ktorá obsahuje rozbor básní v rámci štvrtej kapitoly, členenej na podkapitoly o tematike, obraznosti a formálnych rysoch, pričom tá prvá je delená na päť tematických okruhov. Všetky básne sprevádzajú pracovné preklady. Záver práce zhŕňa výsledky analýzy a obsahuje úvahu o možnostiach návratu k tradícii, pričom si kladieme otázku, nakoľko je vôbec možné prepojenie hodnôt tradičnej poézie ukotvanej v odlišných kultúrnych a sociálnych súvislostiach.